

XII Niedziela okresu zwykłego (A)

Tekst Ewangelii (Mt 10,26-33): Więc si? ich nie bójcie! Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by si? nie miano dowiedzieć. Co mówi? wam w ciemności, powtarzajcie na światle, a co s?yszycie na ucho, rozg?aszajcie na dachach!

Nie bójcie si? tych, którzy zabijaj? cia?o, lecz duszy zabi? nie mog?. Bójcie si? raczej Tego, który dusz? i cia?o mo?e zatraci? w piekle. Czy? nie sprzedaj? dwóch wróbli za asa? A przecie? ?aden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemi?. U was za? nawet w?osy na g?owie wszystkie s? policzone. Dlatego nie bójcie si?: jeste?cie wa?niejsi ni? wiele wróbli.

Do ka?dego wi?c, który si? przyzna do Mnie przed lud?mi, przyznam si? i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto si? Mnie zaprze przed lud?mi, tego zapr? si? i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie.

«Nie bójcie si? tych, którzy zabijaj? cia?o»

P. Antoni POU OSB Monje de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Jezus po wybraniu dwunastu posy?a ich i udziela mi instrukcji. Ostrzega ich przed prze?ladowaniem, którego prawdopodobnie do?wiadcz? i radzi, jaka powinna by? ich postawa: «Nie bójcie si? tych, którzy zabijaj? cia?o, lecz duszy zabi? nie mog?. Bójcie si? raczej Tego, który dusz? i cia?o mo?e zatraci? w piekle» (Mt 10,28). S?owo tej niedzieli rozwija temat prze?ladowania z powodu Jezusa w stylu, który przypomina ostatnie B?ogos?awie?stwo z Kazania na Górze (cf. Mt 5,11).

Wywód Jezusa jest paradoksalny: z jednej strony dwa razy mówi “nie bójcie si?” i

przedstawia Ojca, który dba nawet o polne ptaki, a z drugiej, nie mówi nam, że ten Ojciec oszczędzi nam przeciwności, a wręcz przeciwnie: jeżeli będziemy jego naśladowcami, najprawdopodobniej spotka nas taki sam los, jak Jego czy innych proroków. Jak to rozumieć? Ochrona Boga polega na zdolności dawania życia naszej osobie (naszej duszy), dawania szczęścia nawet podczas przeciwności i prześladowań. On może dać nam radość Jego Królestwa, która wynika z głębokiego doświadczenia jej już tutaj na ziemi jako zadatku życia wiecznego: «Do każdego wiśc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem» (Mt 10,32).

Ufność, że Bóg jest z nami w każdym trudnym momencie życia daje nam siłę gószczenia sów Jezusa w pełnym świetle. Daje nam tę zdolność czynienia dobra tak, aby dzięki naszym czynkom ludzie mogli chwalić Boga w niebie. Wiśty Anzelm poucza nas: «Czyżcie wszystko dla Boga i dla tego szczęśliwego i wiecznego życia, które nasz Zbawiciel obiecał wam dać w niebie».